

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 22. januar 2018 kl. 09:30 holdt Østre Landsret offentligt retsmøde i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Ole Dybdahl, Tine Vuust og Morten Christensen, førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges fortsat hovedforhandling

24. afd. nr. B-3448-14:

1) Inge Genefke og Bent Sørensens Antitortur Støttefond

som mandatar for _____

2) _____

3) _____

4) _____

5) ' _____

6) _____

7) _____

8) _____

9) _____

10) _____

11) _____

12) _____

13) _____

14) _____

15) _____

16) Inge Genefke og Bent Sørensens Antitortur Støttefond

som mandatar for _____

17) _____

18) _____

19) _____

20) _____

21) _____

22) _____

23) _____

(advokat Christian F. Jensen, besk., for sagsøgerne 2 til 15 og 17 til 23,
og advokat Christian Harlang for så vidt angår sagsøgerne 1 og 16 samt
den del af sagen, hvori der ikke er dækning under den meddelte fri proces)
mod

Forsvarsministeriet

(advokat Peter Biering)

For sagsøgerne og med sagsøger 1 og 6 mødte advokat Christian Harlang og advokat Christian F. Jensen.

For sagsøgte mødte advokat Peter Biering. Med advokaten mødte tillige advokatfuldmægtigene Emil Wetendorff Nørgaard og Malthe Gade Jeppesen.

Som arabisk tolk mødte Allan El-Zayat og Dler Colnadar.

Retsformanden tilkendegav, at retten ønskede, at den "passive" tolk skulle markere over for retten, hvis der var bemærkninger til den tolkning, der skete.

Advokat Christian Harlang indledte retsmødet med at redegøre for, at sagsøgerne har anmodet Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at kære landsrettens afgørelse om afhøring af sagsøgerne via videoforbindelse. Han bemærkede endvidere, at landsrettens afgørelse udgør et overgreb mod sagsøgerne og en krænkelse af deres rettigheder.

Retsformanden måtte afbryde advokaten og oplyse, at landsretten allerede er underrettet om, at de berørte sagsøgere agter at ansøge om kæretilladelse til Højesteret.

Retsformanden betonedede over for advokaten, at dagens retsmøde ifølge den tidsplan, som sagsøgerne har udarbejdet for hovedforhandlingen den 22., 24. og 25. januar 2018, forudsættes anvendt til, at sagsøgerne 1 og 6 afgiver forklaring.

_____ fremstod og afgav lovlig forberedt og formanet forklaring.

_____ (sagsøger 1) forklarede blandt andet, at han er repræsentant for sagsøgerne 1-11. Han var i 2004 udsat for forfølgelse af de danske styrker i form af fysisk og psykisk tortur. I september 2011 begyndte retssagen i Danmark, og det lange tidsforløb har udsat ham og de andre for et psykisk pres. Han ønsker sagen afgjort hurtigst muligt. Inge Genefkes fond har støttet ham økonomisk i sagen, siden han sidste år blev frataget den fri proces.

Retsformanden oplyste, at landsretten ikke har truffet beslutning om, at sagsøgeren ikke har ret til fri proces.

Advokat Christian Harlang afbrød uden at have fået ordet retsformanden, idet advokaten ønskede at korrigere retsformandens oplysning. Retsformanden tilretteviste advokaten.

_____ forklarede adspurgt af advokat Christian Harlang, at han er født den 1. december 1966. Han genkender det område, som fremgår af luftfotografiet af målet "CYAN 1", jf. støttebilagssamlingens bind 1, side 73. Øverst til højre i billedet kan man se moskeen. Han boede i et hus skråt over for moskeen. De to områder markeret som "TARGET 1" på et andet luftfoto af CYAN 1, jf. støttebilagssamlingens bind 1, side 72, omfatter huse, som tilhører forskellige af hans familiemedlemmer. Ejendommene dækker et samlet areal på omkring 600 m², hvoraf hans hus udgør omkring halvdelen. Fotoet af to soldater foran en jernlåge, jf. støttebilagssamlingens bind 2, side 82, er taget ud for indgangen til hans hus. I november 2004 boede han sammen med sin hustru og deres fem børn født i perioden fra 1992 til 2002.

Den 25. november 2004 mødte han omkring kl. 5.00 til morgenbøn i moskeen. Der var cirka 20 personer til stede ved morgenbønnen, herunder sagsøgerne 3-5 og 7-10. Sagsøgerne 2 og 11 opholdt sig hjemme. Da han ankom til moskeen, var alt meget roligt, men de var dengang urolige over militserne. Mens han var i moskeen, hørte han en usædvanlig støj fra militærkøretøjer. Det gik først op for ham, at der var tale om militærkøretøjer, da han

omkring kl. 5.30 forlod moskeen ad døren ud til gaden. Det var på det tidspunkt ved at blive lyst, og det var meget koldt. Han mener, at det var tørt. Da han kom ud af moskeen, så han forskellige militærkøretøjer og en helikopter i luften over området. Det var et stort chok. Der stod soldater på gaden langs moskeens facade. Det var danske soldater, som var tættest på ham. De danske soldater havde medbragt nogle militspersoner. Personen i den mørke jakke til venstre på et fotografi af ladet på en "pick up", jf. støttebilagssamlingens bind 2, side 85, er fra det irakiske politi. Han var til daglig vant til at se sådanne politifolk i området. Han bemærkede ikke umiddelbart britiske soldater uden for moskeen. Han kunne ikke forstå, hvad soldaterne sagde.

Han blev anholdt af de danske soldater lige ude foran moskeen. Der var omkring fem til seks danske soldater omkring ham. De irakiske politistyrker stod bagved de danske soldater. Han blev ca. 5 minutter efter anholdelsen bagbundet af de danske soldater. Det var efter, at de også havde anholdt sagsøger 2, der er hans svoger, og sagsøger 11. Han var endnu ikke blevet ført væk fra området, da sagsøgerne 2 og 11 blev ført ud af deres huse og over gaden til der, hvor han selv stod. De blev herefter sat ned på knæ. Alle blev bagbundet, bortset fra en enkelt person, der kun havde én arm. De var da otte personer fra moskeen, som blev tilbageholdt. De fik bind for øjnene, inden de blev ført hen til køretøjerne. Det var hans egen hovedbeklædning, som blev brugt til at dække hans øjne til. Der blev råbt ukvemsord ad dem, og de blev truet med at blive slået ihjel. De blev også sparket og skubbet. Det var de irakiske militspersoner, som råbte og truede. Han sagde til tolken, at de ville blive slået ihjel, hvis de blev overgivet til militsen. Han husker ikke noget nærmere om tolken. Lokale tolke dækkede sædvanligvis deres ansigter til for ikke at blive genkendt. Han vil mene, at tolken var klædt i civilt. Han mener, at der stod en soldat med et videokamera i vejkrydset for enden af moskeen, men er ikke helt sikker på det. Han tror nok, at det var en soldat i dansk uniform. Det var almindelig kendt, at det var de danske, britiske, australske og italienske styrker, som havde ansvaret for sikkerheden i området. De irakiske styrker og politiet var under de udenlandske styrkers ledelse.

Hans far kom derhen og var oprørt. Der blev ikke sagt noget. Soldaterne truede hans far til at forlade stedet, og han beroligede sin far. Hans far fik af andre i området efterfølgende at vide, at det var danske styrker. De tilbageholdte blev sat ind i et køretøj, hvor de ventede i omkring 5 minutter, inden det kørte fra stedet. De var mast sammen derinde, og det var meget koldt. Sagsøgerne 2 og 11 var kun iført tyndt tøj/nattøj.

Forevist et foto af en soldat i dansk uniform, hvor blandt andet hjelm og skulderflag er markeret med pil og teksten "Dansk hjelm" og "Dansk flag", jf. støttebilagssamlingens bind 2, side 79, udbrød _____, uden endnu at være blevet stillet et spørgsmål "dansker".

_____ bemærkede over for retsformanden, at sagsøgtes advokat havde lavet en respektløs grimasse, da _____ udtalte sig om nationaliteten af den pågældende soldat.

Advokat Christian Harlang anmodede retsformanden om at skride ind over for sagsøgtes advokats adfærd.

Retsformanden fandt ikke grundlag for at fremkomme med en påtale.

Advokat Christian Harlang kritiserede på ny retsledelsen.

Rettens medlemmer trak sig tilbage kl. 10.20.

Retten sat på ny kl. 10.30.

Retsformanden bemærkede, at advokat Christian Harlang skal følge rettens anvisninger. Retsformanden bemærkede videre, at advokaten indledte retsmødet i dag med at oplyse, at sagsøgerne ville søge Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at indbringe rettens afgørelse af 16. januar 2018 om afhøring af sagsøgerne via videoforbindelse for Højesteret. Dette var retten imidlertid allerede gjort bekendt med ved et brev fra sagsøgernes advokater, og ved i retsmødet at gentage denne oplysning spilder advokaten blot rettens tid og den tid, der er afsat til afhøring af hans klienter om forhold af væsentlig betydning for dem. Retsformanden konstaterede endvidere, at advokaten havde betegnet landsrettens afgørelse for et overgreb mod sagsøgerne og en krænkelse af deres rettigheder. Dette er en utilstedelig måde at føre proces på, idet reaktionen på en afgørelse, man er utilfreds med, er – som sket – at søge om kærretilladelse ved Procesbevillingsnævnet og i givet fald at redegøre for sine synspunkter for Højesteret. Retsformanden bemærkede afslutningsvis, at han har måttet påtale advokatens forhold en række gange, således som dette er opsummeret i retsbogen for den 22. december 2017, og at retsplejeloven indeholder bestemmelser om de reaktionsmuligheder, som retten har i denne situation.

Afhøringen af _____ blev genoptaget.

_____ forklarede videre, at de danske soldaters uniformer adskilte sig fra de andre soldaters uniformer. De havde dansk flag på venstre skulder. Personen på det tidligere foreviste fotografi, jf. støttebilagssamlingens bind 2, side 82, der står op foran jernlågen, er dansk. Den knælende soldat er formentlig britisk. Der er forskel på uniformernes nuancer, idet den danske uniform er mere olivengrøn. Han så op til fem gange om dagen de danske styrker, der dagligt gik på patruljer til fods i området. Nogle gange talte soldaterne med de lokale. Den danske militærlejr lå omkring ½ kilometer fra hans hus. Køretøjet på fotografiet i støttebilagssamlingens bind 2, side 103, er et typisk dansk køretøj. Langt de fleste af danskernes køretøjer så sådan ud. På siden af køretøjet er der på arabisk skrevet ”de danske styrker”. De danske og italienske styrker skrev på den måde på deres udstyr og køretøjer. Han så flere af disse køretøjer. Han så også danske pansrede mandskabsvogne som afbildet på fotografiet i støttebilagssamlingens bind 2, side 98.

De blev kørt fra moskeen til Akka-lejren, som var en dansk base. Køreturen tog omkring 5 minutter. Inde på basen fik de taget øjenbindene af og blev placeret i et rum, der målte ca. 3x4 meter. Døren blev låst. De var ti tilfangetagne. Sagsøger 6 var ikke iblandt dem. De sad i rummet i omkring en time og var fortsat bagbundet. Derefter blev de ført ud i en gård og stillet op på række. En dansk soldat talte til dem. Han var høj og havde lidt blond skæg. Deres navne blev registreret. Tolken sagde blot ”dit navn” til dem, og han fik derfor ikke noget indtryk af, hvilket sprog tolken skulle oversætte. De blev sat ind i nogle store køretøjer og fik igen bind for øjnene af soldaterne.

De kørte herefter under 10 minutter hen til Shaiba Log Base, hvor de ved et telt blev taget ud af køretøjerne af danske soldater, som også tog deres bind for øjnene af. Han husker ikke, hvor på basens område teltet stod. Han fik ikke mulighed for at gå på toilettet. De ankom til basen omkring kl. 10.30 og var der indtil sidst på eftermiddagen før solnedgang. Én efter én blev de ført ind i teltet, hvor der stod et bord i teltets højre side. Der var en dansk soldat og en kvindelig soldat, der bar en brun t-shirt. Han ved ikke, hvilken nationalitet hun havde. Derudover var der en irakisk tolk og yderligere en soldat, der bar plastikhandsker. Han vil tro, at sidstnævnte soldat var dansk, for de kunne kommunikere sammen, og det lød ikke som engelsk. Den danske soldat spurgte via tolken om hans navn, adresse og profession. Han blev kropsviseret, og soldaten med plastikhandsker undersøgte også

hans kønsorganer. Det foregik på en respektløs måde, idet soldaten talte og grinede, mens han blev undersøgt, og holdt om hans kønsorgan i omkring tre minutter. De blev beskyldt for at være terrorister. Situationen var frygtelig. Forløbet i teltet varede fem til seks minutter.

Efter afhøringen blev han ført udenfor og placeret der, hvor sufierne havde siddet. Der var vagthunde ganske tæt på. Hans hænder var ikke bundet, og han havde ikke øjenbind på. Der var ikke mulighed for at gå på toilettet. Der blev hverken tilbudt ham mad eller drikke. På et tidspunkt blev han ført ind i teltet igen og fotograferet, hvorefter han atter blev ført udenfor og hen til nogle irakiske politibil. Det var de danske soldater, som afleverede ham til irakerne. De irakiske politifolk råbte skældsord ad ham. Inden han blev sat op på køretøjet, blev han bagbundet og fik på ny bind for øjnene. Det skete i overværelse af danske soldater. De var omkring fem personer på ladet af politiets ene pick up. Der var to køretøjer. De blev kørt fra basen til Al-Shu'oon. Undervejs blev de slået af de irakiske politifolk med geværkolber. Al-Shu'oon var berygtet for at slå sunnier ihjel.

I Al-Shu'oon blev de ført op ad tre trappetrin og ind i en gang. Straks efter ankomsten begyndte forskellige personer at slå ham. Han var stadig bagbundet og havde bind for øjnene. Han blev lagt på et gulv. Han kunne høre mennesker skrig. Nogle talte et sprog, som ikke var arabisk, og andre talte arabisk. Han blev slået med køller og kabler og fik elektriske stød på øreflipperne, brystvorterne og kønsorganerne. Han blev udsat for elektriske stød fire gange i løbet af de 14 dage, han var der. Han blev ligeledes hængt op i armene, mens han var bagbundet, og blev ydermere slået på fodsålerne. Han blev også slået med knytnæver og sparket. Han blev løbende udsat for tortur. De første fire dage var meget frygtelige. De andre dage kunne fangevogterne finde på at komme ind i cellen med tildækkede hoveder, hvorefter de med elkabler begyndte at slå løs på alle i cellen. Der var omkring 90 fanger i cellen. Efter 14 dage blev han overført til Tasferat fængslet, hvor han var i 18-20 dage. Derefter kom han tilbage til Al-Shu'oon og var fængslet der i yderligere ca. 17 dage. I denne sidste periode fortsatte mishandlingen, men med mindre intensitet, fordi hans far var i færd med at tilvejebringe en løsesum på i alt 50.000 dollars. Han blev afslutningsvis på ny overført til Tasferat fængslet, hvor han var fængslet, indtil han blev løsladt, efter at hans far havde betalt løsesummen.

Han har fortsat mén efter torturen og er nødt til at tage medicin mod depression. Han kan ikke vende tilbage til Al-Zubayr, fordi han ville blive dræbt. Han er aldrig blevet sigtet

eller dømt for terror eller andre kriminelle forhold. Han rejste sammen med sin bror og familie til Jordan og opholder sig i dag i Kuwait.

Udspurgt af advokat Peter Biering med udgangspunkt i Claim Form af 8. december 2011, jf. tillægsekstrakt 1, side 523-539, om, hvorvidt den i blanketten angivne person _____ er identisk med _____, forklarede han, at hvis hans navn står der, så må det være ham. Det var de danske soldater, som anholdt ham. Beskrivelsen i Claim Form pkt. 2.8 er derfor ikke retvisende. De britiske styrker stod på den anden side af vejen og var klart i undertal i forhold til de danske. Det var de britiske styrker, som trængte ind i hans hjem. Det skete sammen med de danske soldater. De kaldte alle fremmede styrker i Irak for "koalitionsstyrker". Når der i Claim Form er anført "Coalition Forces", har han ment de danske styrker.

Det er korrekt som gengivet i Claim Form pkt. 2.9, at han bønfuldt en irakisk tolk og sagde, at de ville blive slået ihjel, hvis de blev taget med af det irakiske politi. Det er således ikke rigtigt, når det i Medical Report under pkt. 2, jf. ekstraktens bind VI, side 849, er anført, at han henvendte sig til de danske soldater. Tolken var sammen med de danske styrker, ikke med de irakiske styrker. Han vil tro, at tolken var ansat af de danske styrker.

Det er korrekt, som det fremgår af Claim Form, pkt. 2.11, at irakisk politi satte dem op på ladet af en pick up, og at de, som det fremgår af Medical Report, under irakisk bevogtning blev transporteret til den danske militærlejr. De irakiske politibiler blev eskorteret af danske militærkøretøjer. For så vidt angår angivelsen i Claim Form, pkt. 2.3, om, at Akka-basen var britisk, mener han, at koalitionsstyrkerne skiftedes til at være på basen. Han havde ikke fået at vide af nogen, hvilke styrker der opholdt sig på basen i november 2004, og han havde ikke adgang til basen, så han havde heller ikke selv haft lejlighed til at konstatere det. Den soldat, der registrerede hans navn, mens han opholdt sig på Akka-basen, var en høj dansk soldat med blond skæg. Gengivelsen i Claim Form, pkt. 2.12, af, hvordan de blev overgivet af irakisk politi til koalitionsstyrker og derefter kørt til Shaiba Log Base, er korrekt, men han kan ikke bekræfte, at Akka-basen var britisk.

Personerne på fotografiet af en gruppe soldater m.v., jf. støttebilagssamlingens bind 2, side 84, er fra venstre en irakisk politimand, en dansk soldat, en engelsk soldat og derefter to irakiske militspersoner eller politifolk. Personerne på fotografiet af en gruppe soldater m.v., jf. støttebilagssamlingens bind 2, side 83, er fra venstre en dansk soldat, en irakisk

militsperson og derefter en britisk soldat. Personen til venstre i nærfotoet, jf. støttebilags-samlingens bind 2, side 88, er en sikkerhedsvagt, som hører under irakisk politi. De britiske soldater var til stede på den anden side af gaden ved indgangen til hans hus, da han blev anholdt. Han så kun den britiske soldat, der stod ude foran jernlågen ind til hans bopæl. Han så endvidere en britisk Landrover, som var parkeret nede ved hjørnet af det boligområde, hvor hans families hus lå.

Beskrivelsen i Medical Report, pkt. 2, af, hvordan de danske styrker tog over m.v., er korrekt. Han blev transporteret til Shaiba Log Base på et stort dansk køretøj med en læderagtig gummioverdækning. Enden af ladet blev også lukket af med samme materiale. Det kunne godt minde om de lastbiler, der er afbildet i sagens støttebilag J, men det var nok ikke en af dem. Han så kun køretøjerne bagfra. Køretøjet havde dansk nummerplade. Han havde mange gange set de danske køretøjers nummerplader. Nærmere udspurgt om, hvordan en dansk nummerplade ser ud, forklarede han, at det ved han ikke. Han læser arabisk. Der stod ikke noget på arabisk bag på køretøjet. Han ved, at det var danske køretøjer, fordi de blev kørt af danskere, og det var danskere, som førte ham og de andre op på ladet.

Han har ikke, således som det ellers fremgår af Claim Form, pkt. 2.3, givet udtryk for, at han under britisk varetægt blev udsat for dårlig behandling og tortur. Det er heller ikke korrekt som anført i Claim Form, pkt. 2.4, at han blev overført fra britisk varetægt til irakisk varetægt, og det er ligeledes ukorrekt, at vagterne ved teltet i Shaiba Log Base var britiske, således som det i blankettens pkt. 2.15 er anført, at de britiske myndigheder har anerkendt.

Som det fremgår af gengivelsen i Medical Report, pkt. 2, var han i tvivl om nationaliteten på den soldat, der med plastikhandsker undersøgte ham, fordi soldaten havde t-shirt på. Han havde ikke bind for øjnene på det tidspunkt. Teltet målte 3x4 meter og havde to indgange. I den højre side stod der et bord. Der var ikke irakiske styrker inde i teltet. Uden for teltet var der vagthunde. Hundeførerne bar t-shirts. Han kan ikke sige med sikkerhed, hvilken nationalitet de havde. Det var de danske soldater, som overgav ham til de irakiske styrker, der kørte ham til Al-Shu'oon.

Det er korrekt som anført i Medical Report, pkt. 2, at han blev fremstillet for en person, der blev omtalt som dommer. Han blev sigtet for at være terrorist. Det var ikke dommeren,

som bestemte, at der skulle betales 50.000 dollars. Der verserer ingen sag mod ham i Irak efter betalingen af de 50.000 dollars.

Advokat _____ hjalp ham med at anlægge en sag mod de britiske myndigheder i anledning af tilfangetagelsen og den udøvede tortur. De britiske myndigheder spurgte ham ikke, om han også havde anlagt en sag mod danske myndigheder, så det har han ikke oplyst. Sagen mod de britiske myndigheder blev indstillet for omkring 1 ½ år siden. Han fik at vide, at han skulle finde en anden advokat. Det oplyste _____ som var en lokalforbindelse i Basra. Han blev oprindeligt kontaktet af _____ kontor med henblik på, at han kunne anlægge en sag mod de britiske myndigheder. Han har en enkelt gang talt med en person ved navn _____ navde givet hans telefonnummer til _____ De talte om at starte en sag mod de britiske myndigheder.

_____ hjalp ham med at anlægge sagerne mod de britiske og danske myndigheder. Han kom i kontakt med advokat Christian Harlang før september 2011. Han husker ikke hvornår. Det var _____, som telefonisk formidlede kontakten.

Hans rolle som talsmand for de øvrige sagsøgere i hans gruppe (sagsøgerne 2-11) indebærer, at han underretter dem om sagens forløb, herunder hvis der bliver skrevet om sagen i pressen. Alle sagsøgerne i hans gruppe er pårørende til ham. Fem af dem er ikke slægtninge.

_____ fremstod og afgav lovlig forberedt og formanet forklaring.

_____ (sagsøger 6) forklarede blandt andet, at han er født den 27. december 1979. Han er gift og har to børn på henholdsvis 8 og 10 år. Han har en bachelorgrad i engelsk og taler i dag endvidere en smule dansk. Hans modersmål er arabisk. I november 2004 forstod han ikke dansk. Han havde forud for den 25. november 2004 arbejdet for de britiske styrker i Irak. Han arbejdede i 2003 som tolk for det britiske militærpoliti i en periode på ca. 4 måneder.

Den 25. november 2004 lå han og sov i sit værelse. Han boede sammen med sin familie i et hus, hvor han selv og de af hans brødre, der ikke var gift, havde hver sit værelse. Hans families hus er den hesteskoformede ejendom, som støder op til det mindste af de to arealer, der på et oversigtsfoto er betegnet "TARGET 1", jf. støttebilagssamlingens bind 1, side 72. Tidligt om morgenen, da solen var ved at stå op, vågnede han ved nogle hårde bank på

døren. Hans bror råbte, at han skulle låse døren op. Han blev meget forskrækket og åbnede døren. I det samme kunne han se, at der stod nogle danske soldater og shiitiske militspersoner omkring hans bror. Han kunne ikke i situationen se på dem, at de var shiamuslimere, men det er almindelig kendt. Militserne fungerer både som militær og politi. De havde mange navne, herunder "Nationalgarden" (ING). Militspersonerne forsøgte at gribe fat i ham, og han kæmpede imod. En af dem slog ham i hovedet, så han blev svimmel, hvorefter de slæbte ham væk. Han var bange for, at den irakiske milits ville slå ham ihjel. Militsen var berygtet for at slå folk ihjel, også i moskeer. De smed blandt andet ligene på en losseplads i området, som blev kaldt "Hamden". Dette var alment kendt af folk i området.

Der var et mylder af mennesker i huset. Det var nemt for ham at se, at der også var danske soldater. Uniformerne var brune og olivengrønne, og så bar soldaterne Dannebrogssflag på skulderen. Også danskernes hjelme adskilte sig fra de andre koalitionsstyrkers hjelme. Han blev slået og slæbt afsted af militspersonerne, mens de danske soldater stod lige ved siden af. De danske soldater kunne ikke undgå at se, hvordan militspersonerne behandlede ham. Det hele blev optaget på det kamera, der stod uden for deres hus. Det var en dansk soldat, som holdt et videokamera. Han sad oppe på et dansk panserkøretøj. Køretøjet var hvidt, og der stod "de danske styrker" på siden, og det var også udstyret med det danske flag. Køretøjet kunne godt ligne det, der fremgår af et nærfoto i støttebilagssamlingens bind 2, side 105, hvis man ser bort fra tårnet. Der var tale om et bæltekøretøj uden tårn svarende til bæltekøretøjet på fotografiet i støttebilagssamlingens bind 2, side 130.

Han blev slæbt ud af huset til det åbne område foran bebyggelsen. Hans undertrøje blev flået i stykker, og han blev slået. Det var de irakiske militspersoner, der udsatte ham for den hårdhændede behandling. De danske soldater fulgte med udenfor. Han blev placeret på knæ med hænderne foldet bag nakken. Sådan sad han fra omkring kl. 4.30 om morgenen til omkring kl. 10.30. Det var koldt og han frøs så meget, at han rystede over det hele. Militspersonerne blev ved med at slå ham. De forstod ikke, at han ikke kunne gøre for, at han rystede. De danske soldater var fortsat til stede, og de filmede episoden.

Det var de danske styrker, som via tolken gav ordrer til den shiitiske milits. Det skete kontinuerligt. Militspersonerne løb rundt og udførte ordrene fra de danske soldater. De danske soldater var også med ind i husene sammen med de irakiske styrker. Han så ikke andre af sagsøgerne den morgen. I løbet af de seks timer havde han en samtale med en af de danske officerer. Officeren ville vide, om nogle fødevarer i et nært beliggende lokale blev brugt til

at forsyne terrorister. Han fortalte officeren, at mel og sukker tilhørte den irakiske regering, og at hans bror havde fået til opgave at fordele fødevarerne til de lokale beboere. Han blev løsladt efter ca. 6 timer. Han kan ikke huske datoerne for, hvornår de andre sagsøgere blev løsladt. Han blev på et senere tidspunkt taget til fange på ny.

Efter episoden fik han panikanfald og var meget angst. Det begyndte allerede, da han kom ud og blev sat på knæ i kulden. Han har været plaget heraf siden da. Han begyndte også at få mareridt og "flashbacks". Så sent som i går havde han mareridt om episoden. Han henvendte sig til en kendt læge i Basraområdet. Lægen sendte ham videre til et rehabiliteringscenter for torturofre. Han begyndte medicinsk behandling og har fortsat udgifter til medicin. Han kom også i psykisk terapibehandling. Mens han stadig boede i Irak, betalte han ca. 60 dollars om måneden for lægebesøg hver 14. dag. Det er vanskeligt for ham på stående fod at udregne, hvor meget han i øvrigt anvendte på medicin. Det er mange år siden. Han vil tro, at han samlet har brugt mere end 5.000 dollars på medicin og lægebehandling, måske op til 15.000 dollars.

Han anlagde sag mod såvel danske som britiske myndigheder. Det skyldtes, at han ikke vidste, hvordan det hele hang sammen. Da der sidenhen fremkom yderligere oplysninger, kunne han se, at det var danskerne, der havde ansvaret for tilbageholdelsen af ham. Derfor besluttede han at afslutte sagen mod de britiske myndigheder. Han har ikke af de britiske myndigheder modtaget betalinger i anledning af tilbageholdelsen i Al-Zubayr.

Efter ønske fra _____, holdt retten en kort pause. Advokat Peter Biering tilkendegav i forbindelse med genoptagelse af retsmødet kl. 15,20, at han ønskede skift af tolk til Dier Colnadar under kontraafhøring af _____, hvilket retten afviste.

Udspurgt af advokat Peter Biering forklarede _____, at han i dag bor på Fyn. Han kom til Danmark i oktober 2015. Hans familie er ikke her i landet. Han kan ikke vende tilbage til Irak, for han er truet dér. Det skyldes blandt andet hans tidligere arbejde for et britisk sikkerhedsfirma. Endvidere har han hjulpet advokat Christian Harlang. Leigh Day er et engelsk advokatfirma, som repræsenterer torturofre ved de britiske domstole.

Det anførte i Medical Report, pkt. V, jf. ekstraktens bind VI, side 710, om, hvordan den irakiske militærs og de danske styrkers angreb og truede ham og hans familie, er korrekt. Det

var irakerne, som truede. Det var ikke de danske styrker, men den irakiske milits, der stjal ting i deres hus. Han ved ikke, om de danske styrker overværede dette. Han befandt sig udenfor. Han henvendte sig ikke til de danske styrker for at få sine ejendele tilbage. Han følte sig heldig, fordi han ikke – som de andre sagsøgere – var blevet overført til Al-Shu'oon.

Sagen udsat til fortsat hovedforhandling den 24. januar 2018 kl. 9.30.

Retten hævet kl. 15.35.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 31-01-2018

Jens Jensen
kontorfuldmægtig